

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 11C/15/2004
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7104899695
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denisa Novotná Mlinárčsiková
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2014:7104899695.21

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice I rozhodol samosudkyňou JUDr. Denisou Novotnou Mlinárčsikovou v právnej veci žalobcu: B. Š., nar. X.X.XXXX, bytom Z. XX, C. proti žalovanému: Ing. B. A. K., nar. XX.X.XXXX, bytom E. A. XX, M. G. K., zast. JUDr. Alenou Zadákovou, advokátkou, Kováčska 32, Košice v konaní o zaplatenie 204,109 € s príslušenstvom takto

rozhodol:

Žalobu **z a m i e t a**.

O trovách konania rozhodne po právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca žalobou doručenu súdu dňa 27.11.2003 sa domáhal úhrady dlžnej sumy vo výške 5.649,- Sk, ktorá suma predstavuje zrazenú čiastku z dôchodku, ktorú mu žalovaný nevrátil. Súčasne z dlžnej sumy žiadal poplatok z omeškania vyčíslený vo výške 9.815,- Sk, poplatok z omeškania z dôvodu oneskoreného vrátenia čiastky z dôchodku v sume 184,40 Sk a poplatok z omeškania vo výške 143,40 Sk, spolu poplatok z omeškania vo výške 16.750,20 Sk.

Okresný súd Košice I vydal vo veci platobný rozkaz dňa 3.12.2003 proti ktorému podal žalovaný včas odpor s odôvodnením.

Žalobca vo svojej žalobe uviedol, že žalovaný napriek rozhodnutiu Daňového úradu Košice I zo dňa 26.11.2001 neoprávnene zrážal u Sociálnej poisťovni v Bratislave z dôchodku 2.732,- Sk mesačne. Celkom bolo zrazených z dôchodku 28.688,- Sk. Časť týchto zrazených prostriedkov bola vrátená žalovaným exekútorom a uvedeným Daňovým úradom, ktorému exekútor zrazené finančné prostriedky z dôchodku neoprávnene poukazoval. Daňový úrad takto poukázané prostriedky so značným oneskorením vracal. Ku dňu podania žaloby žalovaný zo zrazenej čiastky z dôchodku vo výške 28.688,- Sk nevrátil 5.649,- Sk.

Písomným podaním zo dňa 6.7.2004 žalobca zmenil návrh a žiadal, aby súd zaviazal žalovaného k úhrade dlžnej sumy vo výške 6.149,- Sk.

Na pojednávaní konanom dňa 18.10.2005 súd pripustil zmenu návrhu v zmysle prednesu žalobcu.

Žalovaný v podanom odpore proti platobnému rozkazu uviedol, že ak predpokladá, že záväzok vyplýva z exekučnej veci v konaní vedenom pod sp. zn. EX 0283/00 z exekučného titulu 695/220/1996/610/60111/Drá, 695/220/1996/611/60111/Drá sumy uvádzané žalobcom nesúhlasia so skutkovým stavom tak, ako to vyplýva z exekučného spisu, keďže celková suma poukázaná Daňovým úradom bola 23.226,- Sk a nie 28.688,- Sk ako to tvrdí žalobca. Keďže nemá relevantné rozhodnutie oprávneného o úľave, ktorý je

štátnym orgánom, posúdil oznámenie Daňového úradu Košice I zo dňa 27.11.2001 v štádiu predkladania dokladov oprávneným k zastaveniu exekúcie v súlade s ust. § 57 ods. 1, písm.c/ Exekučného poriadku v platnom znení ako to aj oprávnený uvádza. Následne bol tento návrh predložený súdu. Výška trov exekúcie bola vyčíslená na základe výzvy súdu zo dňa 10.12.2001 na sumu 6.151,20 Sk. Vyúčtovanie trov exekúcie zo dňa 25.2.2002 bolo spolu s návrhom na zastavenie exekúcie zaslané dňa 15.3.2002 Okresnému súdu Košice I, pričom žiadal o priznanie týchto trov. Uznesením zo dňa 15.4.2002 súd exekúciu zastavil a v odôvodnení uznesenia uviedol, že o trovách exekúcie rozhodne súdny exekútor podľa ust. § 202 v spojení s ust. § 197 ods. 1 zák. NR SR č. 233/1995 Z.z. Vyúčtované trovy exekúcie boli vo výške 6.151,20 Sk.

Žalobca uviedol, že žiada, aby súd zaviazal žalovaného k úhrade dlžnej sumy vo výške 6.149,- Sk s vyčísleným poplatkom z omeškania z titulu, že ako exekútor si vymohol túto sumu neprávom.

Okresný súd Košice I vo veci dňa 18.10.2005 rozhodol tak, že žalobu zamietol.

Proti rozsudku podal odvolanie žalobca.

Krajský súd v Košiciach uznesením sp. zn. 2Co/453/2005 zo dňa 28.6.2006 zrušil rozsudok a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Po vrátení veci bude povinnosťou súdu prvého stupňa posúdiť dôvodnosť uplatneného nároku, skúmať, či sú splnené podmienky zodpovednosti exekútora v zmysle § 33 Exekučného poriadku v znení platnom a účinnom do 29.2.2004.

Žalobca na podanej žalobe trval a žiadal, aby bol žalovaný zaviazaný zaplatiť mu dlžnú sumu a to z dôvodu, že po návrhu oprávneného Daňového úradu zo dňa 28.11.2001 exekúciu zastaviť, tento návrh nerešpektoval a naďalej mu zrážal z dôchodku sumu 2.732,- Sk mesačne až do mája. Podľa ust. § 57 Exekučného poriadku exekúcia je zastavená, ak zastavenie exekúcie navrhol ten, kto navrhol jej vykonanie. Podľa ust. § 33 Exekučného poriadku exekútor zodpovedá za škodu tomu, komu ju spôsobil on alebo jeho zamestnanci celým svojím majetkom. Zánik výkonu exekútorského úradu nemá vplyv na zodpovednosť za spôsobenú škodu, v tomto prípade na zodpovednosť aj za podvod, ktorého sa v čase výkonu exekútorskej činnosti žalovaný A. K. dopustil.

Právny zástupca žalovaného namietal nedostatok pasívnej legitímácie a to z toho dôvodu, že v súčasnosti už žalovaný nevykonáva exekučnú činnosť a všetky práva a záväzky bývalého exekútorského úradu prešli na nového exekútora. Žalobca sa v konaní domáha úhrady dlžnej sumy vo výške 204,11 € s príslušenstvom, ale žiadnym spôsobom nešpecifikoval akým titulom si svoj nárok odvodzuje. Podľa ust. § 33 ods. 1 Exekučného poriadku exekútor zodpovedá za škodu tomu, komu ju spôsobil on alebo jeho zamestnanci v súvislosti s činnosťou podľa zákona. V zmysle tohto ustanovenia predpoklady zodpovednosti a vznik škody a príčinná súvislosť medzi vznikom škody a protiprávnym konaním exekútora pri výkone exekučnej činnosti, pričom protiprávnosť tohto konania musí vyplývať z porušenia zákonom ustanovenej povinnosti. Žalovaný nemá vedomosť, že by v danom exekučnom prípade porušil povinnosť stanovenú zákonom. V exekučnej veci pod sp. zn. EX 0283/00 vyčíslił trovy exekúcie na základe výzvy súdu zo dňa 10.12.2001 na sumu 204,18 €. Vyúčtovanie trov exekúcie zo dňa 25.2.2002 bolo spolu s návrhom na zastavenie exekúcie zaslané 15.3.2002 Okresnému súdu Košice I, kde tak isto žiadal o priznanie týchto trov. Uznesením zo dňa 15.4.2002 súd exekúciu zastavil a v odôvodnení uznesenia uviedol: o trovách exekúcie rozhodne súdny exekútor podľa ust. § 202 v spojení s ust. § 77 ods. 1 zákona NR SR č. 233/1995 Z.z. Zaúčtované trovy exekúcie boli vo výške 204,18 €.

Vzhľadom k tomu, že žalovanému ako súdnemu exekútorovi patrí v zmysle § 196 Exekučného poriadku za výkon exekučnej činnosti odmena, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času. Ak je exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty podľa osobitného zákona zvyšuje sa jeho odmena a náhrady určené podľa tohto zákona o daň z pridanej hodnoty. Nakoľko samotnú exekúciu vykonával na základe poverenia súdu v súlade so zákonom a s náležitou odbornou starostlivosťou ním vyčíslené trovy exekúcie považuje za opodstatnené. Z uvedeného dôvodu, preto žiada žalobu zamietnuť. Súčasne si uplatnil náhradu trov konania.

Okresný súd Košice I vo veci rozhodol dňa 5.2.2013 tak, že žalovaný bol povinný zaplatiť žalobcovi sumu 161,03 € s úrokom z omeškania vo výške 16,5 % ročne od 24.5.2002 do zaplataenia. V prevyšujúcej časti návrh zamietol.

Proti rozsudku podal odvolanie žalovaný.

Krajský súd v Košiciach uznesením sp. zn. 1Co/228/2013 zo dňa 12.2.2014 zrušil rozsudok vo vyhovujúcom výroku a vo výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Košice I pod sp. zn. Er 2863/00 bolo zistené, že žalovaný ako exekútor požiadal o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie č. EX 0283/00 vo veci exekučného konania oprávneného Daňový úrad Košice I proti povinnému B. Š., Z. XX, C. pre pohľadávku v sume 108.036,- Sk v súlade s ust. § 44 ods. 1 zák. č. 233/1995 Z.z. Okresný súd Košice I dňa 13.6.2000 vydal poverenie na vymoženie uloženej povinnosti vo výške 108.036,- Sk a trov exekúcie. Proti povereniu podal povinný t.j. žalobca námietky, ktoré Okresný súd Košice I zamietol uznesením zo dňa 16.9.2001. Žalobca ako povinný dňa 13.11.2001 požiadal súd návrhom na odklad exekúcie.

Daňový úrad Košice I ako oprávnený v predmetnej exekučnej veci písomným podaním zo dňa 27.11.2000 podal návrh na zastavenie exekúcie v zmysle § 57 ods. 1 písm.c/ zák. č. 233/1995 Z.z. proti povinnému B. Š.. V písomnom vyjadrení oprávnený uviedol, že mu vznikla pohľadávka voči povinnému t.j. žalobcovi vo výške 108.036,- Sk na základe právoplatných a vykonateľných rozhodnutí daňového úradu. Listom zo dňa 20.9.2001 Daňový úrad Košice I čiastočne zobral svoj návrh na vykonanie exekúcie späť a žiadal, aby sa exekúcia vykonávala pre pohľadávku vo výške 93.150,- Sk. Následne povinný t.j. žalobca svojou žiadosťou zo dňa 25.10.2001 požiadal o úľavu z penále vo výške 93.150,- Sk. Po posúdení dôvodov žiadosti bolo mu vyhovieť a listom Daňového úradu Košice I zo dňa 26.11.2001 oznámené, že sa mu povoľuje úľava v sume 91.200,- Sk. Dňa 27.11.2001 povinný vyrovnal sumu 1.950,- Sk, ktorá mu ešte zostávala k úhrade, čím došlo k vyrovnaniu jeho pohľadávky. Na základe vyššie uvedeného preto navrhol, aby Okresný súd Košice I zastavil exekúciu voči povinnému t.j. žalobcovi.

Okresný súd Košice I uznesením zo dňa 15.4.2002 exekúciu zastavil a v odôvodnení citovaného uznesenia o trovách exekúcie rozhodol tak, že o týchto rozhodne súdny exekútor podľa ust. § 202 v spojení s ust. § 197 ods. 1 zákona NR SR č. 233/1995 Z.z.

Uznesenie Okresného súdu Košice I sp. zn. Er 2863/00 nadobudlo právoplatnosť dňa 16.5.2002.

Žalovaný ako poverený exekútor dňa 7.6.2002 vrátil poverenie na vykonanie exekúcie EX 0283/00.

Z pripojeného oznámenia Sociálnej poisťovne zo dňa 12.11.2001 bolo zistené, že Sociálna poisťovňa bude na úhradu vymáhanej pohľadávky zrážať od decembra 2001 sumu 2.732,- Sk. Navyiac zrazené sumy za mesiace 9/2001 až 11/2001 vo výške 2.092,- Sk boli poukázané žalobcovi poštovou poukázkou.

Žalovaný ako súdny exekútor dňa 25.2.2002 si vyúčtoval trovy exekúcie v súlade s ust. § 196 a nasl. zák. č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (exekučný poriadok v platnom znení). Celkovo vyúčtované trovy exekúcie predstavovali 6.151,20 Sk. Žalovaný ako exekútor si vyčísliť nasledovné trovy exekúcie: podľa § 14 ods. 1, písm.a/, ods. 2 dňa 5.6.2000 od 8.00 hod. do 8.30 hod. preštudovanie návrhu 200,- Sk, dňa 17.8.2000 od 10.00 hod. do 10.30 hod. námietky proti exekúcii 200,- Sk, dňa 27.6.2000 od 12.00 hod. do 12.30 hod. štúdium spisu podľa § 64 200,- Sk, dňa 25.2.2002 od 9.00 hod. do 9.30 hod. spisové a účtovné ukončenie predmetného spisu 200,- Sk.

Podľa § 14 ods. 1, písm.b/, ods. 3, § 15 ods. 1, podľa písm.a/ 1 x 100,- Sk, písm.b/ 1 x 100,- Sk, písm.c/ 2 x 100,- Sk, t.j. 200,- Sk, písm.d/ 15 x 100,- Sk t.j. 1.500,- Sk, písm.e/ 9 x 100,- Sk, t.j. 900,- Sk, písm.h/ 1 x 100,- Sk, písm.j/ 2 x 100,- Sk, t.j. 200,- Sk.

Podľa § 22 ods. 1 cestovné + služby 12,- Sk, telekomunikačné 90,- Sk, poplatky 400,- Sk, poštovné 1.190,- Sk. Trovy exekúcie 5.592,- Sk, DPH 10 % 559,20 €, celkom 6.151,20 Sk.

Žalovaný namietal pasívnu legitímáciu, nakoľko už nevykonáva exekútorскую činnosť. V ďalšom uviedol, že na odvrátenie stavu spočívajúceho vo vyčíslení exekútorom vyšší než nárokovateľných trov exekúcie, či dokonca trov nemajúcich vôbec oporu v zákone ako aj v hrozbe vymoženia týchto trov slúži iný mechanizmus rozhodovania pri ktorom na námietky ktoréhokoľvek z účastníkov exekučného konania je

povinný správnosť vyčíslenia trov exekúcie preskúmať exekučný súd, ktorý tak môže riziku vymoženía trov od povinného v nesprávnej výške predísť. Žalobca ak mal pochybnosti o správnosti výpočtu výšky trov exekúcie mal možnosť prostredníctvom oprávneného prostriedku - námietok požadovať, aby exekučný súd súdnym exekútorom určenú výšku trov exekúcie preskúmal. Žalobca toto svoje právo nevyužil a takúto procesnú pasivitu v exekučnom konaní nemôže nahrádzať prvostupňový súd a byť na jeho ľarchu. Okresný súd Košice I uznesením zo dňa 15.4.2002, sp. zn. Er 2863/2000 exekúciu zastavil a v odôvodnení uznesenia o trovách konania rozhodol tak, že o týchto rozhodne súdny exekútor podľa § 202 v spojení s § 197 ods. 1 Exekučného poriadku. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 16.5.2002 a teda v danej veci sa jedná tiež o prekážku právoplatne rozhodnutej veci v zmysle § 159 ods. 3 O.s.p., ktorá patrí medzi neodstrániteľné podmienky konania.

Žalobca vo svojom vyjadrení k odvolaniu navrhol zrušiť uznesenie exekučného súdu sp. zn. Er 2863/2000, zmeniť rozsudok a uložiť žalovanému zaplatiť mu sumu 187,51 € so 17,6 % úrokom z omeškania od 13.5.2002 do zaplataenia a predbežné trovy konania vo výške 84,13 €. Uviedol, že uznesenie exekučného súdu zo dňa 15.4.2002 nadobudlo právoplatnosť len vo veci zastavenia exekúcie, nie však vo veci trov exekúcie. Vyčíslenie trov exekúcie, ich zaplataenie povinným podľa § 202 sa netýka trov exekúcie pri zastavení exekúcie, ak zastavenie exekúcie zavínil oprávnený.

Predmetom konania ostala suma 161,03 € s príslušenstvom.

Podľa ust. § 33 ods. 1 Exekučného poriadku ak osobitný zákon neustanovuje inak, exekútor zodpovedá za škodu tomu, komu ju spôsobil on alebo jeho zamestnanec v súvislosti s činnosťou podľa tohto zákona.

Uvedené zákonné ustanovenie upravuje zodpovednosť exekútora za škodu spôsobenú ním pri výkone exekučnej činnosti ako objektívnu zodpovednosť bez zreteľa na jeho zavínenie. Tejto zodpovednosti sa môže zbaviť iba vtedy, ak unesie dôkazné bremeno spočívajúce v povinnosti preukázať, že škode nemohol zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré možno od neho požadovať. Predpokladom jeho zodpovednosti je teda vznik škody a príčinná súvislosť medzi vznikom škody a výkonom exekučnej činnosti.

K predmetu sporu súd uvádza, že v prejednávanej veci z dôvodov napadnutého rozhodnutia vyplýva, že ide o vyčíslené trovy exekúcie a žalobca namietal postup žalovaného ako súdneho exekútora pri vymáhaní trov exekúcie v konaní vedenom pod sp. zn. Er 2863/2000. Uvedené exekučné konanie bolo uznesením Okresného súdu Košice I zo dňa 15.4.2002 zastavené. Vo výroku uznesenia exekučný súd uviedol, že exekúciu zastavuje, avšak o trovách exekúcie nerozhodol. Z odôvodnenia uznesenia vyplýva, že súd exekúciu zastavil na návrh oprávneného podľa § 57 ods. 1, písm.c/ Exekučného poriadku. V dôvodoch ďalej súd uviedol, že o trovách exekúcie rozhodne súdny exekútor podľa § 202 v spojení s § 197 ods. 1 zák. č. 233/1995 Z.z.

Podľa § 200 ods. 3 zák. č. 233/1995 Z.z. trovy exekúcie vymôže exekútor niektorým zo spôsobov určených na vymoženie peňažnej pohľadávky vydaním príkazu na úhradu trov exekúcie.

Podľa § 201 ods. 1 zák. č. 233/1995 Z.z. predbežné trovy exekúcie určuje exekútor podľa osobitného právneho predpisu v upovedomení o začatí exekúcie.

Podľa § 202 ods. 1 zák. č. 233/1995 Z.z. ak počas vykonávania exekúcie vzniknú ďalšie trovy exekúcie, upovedomí o nich exekútor oprávneného a povinného.

Podľa § 203 ods. 1 zák. č. 233/1995 Z.z. ak dôjde k zastaveniu exekúcie zavínením oprávneného, súd mu môže uložiť nahradenie nevyhnutných trov exekúcie.

Z citovaných zákonných ustanovení nevyplýva, aby súdny exekútor mal oprávnenie rozhodovať o trovách exekúcie. Súdny exekútor má oprávnenie určiť predbežné trovy exekúcie v upovedomení o začatí exekúcie a pokiaľ počas vykonávania exekúcie vzniknú ďalšie trovy, má povinnosť o nich upovedomiť oprávneného a povinného. Preto pokiaľ dôjde k zastaveniu exekúcie rozhodnutím súdu z niektorého z dôvodov uvedených v ust. § 57 Exekučného poriadku (tak ako v prejednávanej veci podľa § 57 ods. 1 písm. c/) rozhodne súd aj o tom, kto a v akej výške platí trovy exekúcie. Rozhodnutie súdu musí v týchto prípadoch okrem výroku o zastavení exekúcie obsahovať aj výrok o náhrade trov konania.

Je tomu tak preto, že exekučné konanie je skončené zastavením konania a teda exekútor po zastavení konania nemôže pokračovať v exekúcii na trovy exekúcie. V takom prípade sa považuje exekúcia za skončenú a javí sa potreba rozhodnúť o trovách konania. Je zrejmé, že vymáhanie predbežných trov exekúcie neprichádza do úvahy po tom, čo došlo ku skončeniu exekúcie jej zastavením.

Ak teda dôjde k zastaveniu exekúcie a nie sú vysporiadané trovy konania, o týchto musí vždy rozhodnúť exekučný súd. Jeho rozhodnutie musí obsahovať výrok aj o priznaní účelne vynaložených trov konania exekútorom a to voči povinnému a prípadne aj voči oprávnenému. Doposiaľ sa javí, že exekučný súd v konaní vedenom pod sp. zn. Er 2863/2000 o trovách exekúcie nerozhodol.

Vzhľadom na vyššie uvedené, doposiaľ vykonané dokazovanie, pripojených listinných dokladov, vychádzajúc z názoru odvolacieho súdu, ktorý bol vyslovený v uznesení sp. zn. 1Co/228/2013 zo dňa 12.2.2014 nárok žalobcu posúdil podľa ust. § 33 ods. 1 zák. č. 233/1995 Z.z. účinnom v čase vzniku škody s tým, že o trovách exekúcie uplatnených súdnym exekútorom vrátane ich účelnosti rozhoduje exekučný súd. Na základe vyššie uvedeného, preto žalobu zamietol ako nedôvodnú.

Podľa ust. § 151 ods. 3 O.s.p. v zložitých prípadoch, najmä z dôvodu väčšieho počtu účastníkov konania alebo väčšieho počtu nárokov uplatňovaných v konaní súd môže rozhodnúť, že o trovách konania rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej; ustanovenie § 166 sa nepoužije. Ustanovenia odsekov 1 a 2 platia primerane s tým, že lehota troch pracovných dní plynie od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Podľa ust. § 224 ods. 3 O.s.p. ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvého stupňa v novom rozhodnutí o veci.

O trovách konania rozhodne po právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Košice I v 3 písomných vyhotoveniach.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia, alebo návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.

Odvolanie musí obsahovať tieto náležitosti: musí byť z neho zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a dátované, musí byť z neho zrejmé, proti ktorému rozhodnutiu sleduje, v akom rozsahu sa napáda a v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha, musí byť predložené s potrebným počtom rovnopisov a prílohami, tak aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví jeho kópie na jeho trovy.

Podľa § 205 ods. 1, 2 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal

navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.